

[Chr. Christensen.]

og indhold har været af en sådan art, at det må aftvinge respekt, anerkendelse og tak.

(Kort bemærkning).

Poul Dam (SF):

Hr. Chr. Christensen var meget bekymret over det 2. buds forhold til radioen. Jeg vil bede hr. Chr. Christensen om at mindes det 7. bud om, at man ikke må sige falsk vidnesbyrd mod sin næste. Det er ikke rigtigt, at radiomedarbejderne, ej heller børne- og ungdomsafdelingen, ofte bruger eder. Derimod hænder det jo, at de børn, som er under forældres, skolens og kirkens påvirkning, når de selv får lov at udtale sig i radioen, siger sådan noget. Det er ikke rigtigt, der er en sådan sproglig påvirkning fra medarbejderne. Det er ikke rigtigt, at den famøse udsendelse, som er blevet anklaget også i radiatorådet — og med rette — var en børne- og ungdomsudsendelse, det var en udsendelse fra kulturafdelingen, og den kom på aftentid.

Endelig skal jeg minde hr. Chr. Christensen om, at det 2. bud kan fortolkes forskelligt. Den normale, den korrekte fortolkning er: man må ikke misbruge Guds navn til personlige eller politiske formål.

(Kort bemærkning).

Chr. Christensen (KrF):

Den omtalte udsendelse gjorde jeg utrykkelig opmærksom på ikke måtte betragtes som entydig. Det er rigtigt, at den ikke blev bragt af børne- og ungdomsafdelingen, men den blev bragt på et tidspunkt, hvor mange børn så den, og ikke mindst fordi det netop var børn, der medvirkede i den, fik den en vældig virkning. For øvrigt var det ikke det 7. bud, men det 8. bud, der skulle henvises til.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Naturligvis kan hr. Chr. Christensen ikke vide nøjagtigt, hvad medarbejdere siger i disse udsendelser. Jeg vil gerne sige, at jeg kan fremlægge . . . hvis de ærede medlemmer har tid til at høre efter, så er det altså rettet specielt til to medlemmer, der i øjeblikket læser i Bibelen — det kan jo være meget nyttigt — men derudover deltager i debatten. Jeg har eksempler på, at medarbejdere ved Danmarks radio decideret bru-

ger den slags udtryk, som hr. Chr. Christensen taler om. Jeg skal med glæde fremlægge det i radiatorådet. Udtrykkene egner sig ikke til at gentage her fra folketingets talerstol.

Dernæst er hr. Poul Dams fremstilling urigtig. De indlæg, der kommer fra børn om aftenen i P 4-udsendelserne, det er indlæg, som er redigeret af Danmarks radio, derved at medarbejderne har udvalgt dem blandt, efter hvad de selv siger, 50-60 forskellige indlæg. Det vil sige, at medarbejderne bærer ansvaret for, at det er disse indlæg med eder og forhandelser, der er udvalgt blandt et stort antal indlæg. Det er medarbejdernes ansvar, det er ikke børnenes ansvar, og man kan ikke skyde det til side, som om ingen har ansvaret.

(Kort bemærkning).

Poul Dam (SF):

Jeg konstaterer, at hr. Chr. Christensen bruger den engelske nummerering af budde- ne, men det må han selv om.

Hr. Erhard Jakobsen beder jeg om at gentage det sidste på et sted, hvor han kan stå til ansvar for det. Det er ikke rigtigt, og det er i strid med straffeloven.

Tredje næstformand (Erlendsson):

Hr. Erhard Jakobsen har ordet for en kort bemærkning, og så går vi over til taler- rækken.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg bliver nødt til så på stedet at bringe disse citater, og her må jeg selvfølgelig have formandens tilladelse til dette lidt ekstraord- inære.

I en udsendelse bruger Tine Bryld, som man nok kan kalde en medarbejder, efter- som hun huserer hver søndag aften to gange i Tværs, om et elevråd udtrykket: „Dette forpulede elevråd må der vel kunne gøres noget ved.“

I en anden udsendelse, hvor man bedøm- mer eksamen, og hvad der ligger i det, og hvor man forbander eksamen langt væk, da nævner en anden medarbejder som de for- skellige bimomenter, der findes ved eksa- men: en masse papirer, en masse spildt tid og tyndskid.

Det er bare et par enkelte af disse citater; jeg kunne bringe mange flere, men jeg sy- nes, det er synd for folketingets talerstol.